

N. S. POLJANSKIN KIRJEEN JOHDOSTA

„Pravdan” tässä numerossa julkaistussa N. S. Poljanskin kirjeessä maalta on herätetty hyvin mielenkiintoinen kysymys. Olisi toivottavaa, että talonpojat itse lausuisivat useammin mielipiteitään tästä kysymyksestä.

Omasta puolestamme pidämme tarpeellisena sanoa seuraavaa.

N. S. Poljanski on aivan oikeassa, että vain „joutava tyhjäntoimittaja” saattaa luulla kunnankokousta tomppeliin kokoukseksi. Vain talonpojat *itse* voivat ratkaista, mikä maankäytön ja maanhallinnan muoto on milläkin paikkakunnalla sopivampi. Kaikkinainen lain tai viranomaisten puuttuminen talonpoikien vapaaseen maasta määräämiseen on maaorjuuden jäte. Sellaisesta puuttumisesta ei voi koitua muuta kuin vahinkoa asialle, ei muuta kuin nöyryytystä ja loukkauksia talonpojalle.

„Pravdan” 38. numerossa julkaistussa kirjeessään talonpoikaistyöläinen todisti mainiosti, millaista tolkutonta vitkutusta sellainen puuttuminen aiheuttaa.

Katsokaamme nyt, kuinka kymmenien miljoonien ihmisten, jotka ikänsä uurastavat ja ovat ikänsä riiston alaisia, pitäisi suhtautua kysymykseen: huuttori vaiko kyläyhteisö?

Näiden ihmisten ei tarvitse lainkaan ajatella sitä, kummanko valitsisivat, huuttorin vaiko kyläyhteisön. Heidän on ajateltava, kuka heitä riistää, miten voitaisiin lieventää tuota riistoa ja hävittää se.

Esimerkiksi Euroopan-Venäjällä 30.000 rikkaimmalla tilanherralla on 70.000.000 desjatiinaa maata ja saman verran maata on 10.000.000 köyhimmällä talonpojalla. Asuvatpa nämä talonpojat huuttoreilla tai kyläyhteisöissä, siitä

heidän kurja elämänsä ei muutu hitustakaan. Jos minulla on seitsemän desjatiinaa huonoa maata koko perheelle, mutta tilanherralla vieressä on 2.000 desjatiinaa oivallisia maita, niin olipa sitten huuttori tai yhteisö,— kuitenkin käy miltei samoin kuin maaorjuuden aikana.

Nälkäisen ihmisen silmiä sokaistaan jaaritteluilla: huuttori vai yhteisö, ryynipiirakka vai kaalipiirakka. Mutta mehän syömme savikkaa, asumme suolla tai hiekkanutmella ja käymme veropäivätöissä maksuksi juottopaikasta, laitumesta ja kyntömaasta.

Huuttorien avulla tahdotaan luoda „pikku tilanherroja”— suurten tilanherrojen suojaksi. Mutta miljoonat ja kymmenet miljoonat talonpojat joutuvat siitä vain vieläkin suurempaan nälänhätään.

Länsi-Euroopassa maatalous on kehittynyt todella nopeasti ja menestyksellisesti *vain siellä*, missä kaikkinaiset maaorjuussorron jätteet on hävitetty loppuun saakka.

Todella vapaissa maissa, missä maanviljelys on hyvällä kannalla, on jäljellä vain yksi talonpoikaa ja työläistä painava voima — pääoman voima. Tuota voimaa vastaan voi auttaa vain yksi keino: palkkatyöläisten ja taloudelliseen häviöön joutuneiden talonpoikien vapaa liitto. Sellaisista liitoista kasvaa uusi yhteiskuntajärjestelmä, kun viljellyt maat, näppärät koneet, höyry ja sähkö tulevat palvelemaan työtätekevien oman elämän parantamista eikä miljoonamiesten piskuisen ryhmän rikastumista.

„Pravda” № 118,
syyskuun 15 pnä 1912
Allekirjoitus: F. r.

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan